ΘΕΑΤΡΟ

«Λυσιστράτη»



Ισορροπία, μέτρο, καλαισθησία και ανεμπόδιστο Αριστοφανικό Χιούμορ. Τα κύρια συστατικά της συγκεκριμένης παράστασης

Της Κ. ΡΑΠΑΝΑΚΗ

Ο Αριστοφάνης στη «Λυσιστράτη» μας διδάσκει με το διαχρονικό του μήνυμα ότι ο έρωτας είναι το μόνο αντίδοτο ενάντια στον πόλεμο. Η «Λυσιστράτη» είναι μία από τις πιο πολυπαιγμένες κωμωδίες του Αριστοφάνη και πάντα έχει πλατιά απήχηση στο κοινό.

Φέτος στην Επίδαυρο ή Αριστοφανική «Λυσιστράτη» από το «εθνικό θέατρο» εμφανίστηκε σε σκηνοθεσία – απόδοση Κώστα Τσιάνου. Η απόδοση του σκηνοθέτη έδωσε μία ήπια γλωσσικά «Λυσιστράτη» χωρίς εξάρσεις βωμολοχίας. Δεν αποστέρησε όμως τον Αριστοφανικό λόγο από τα χυμώδη και έξυπνα αστεία του και τις άφθονες κωμικές σκηνές του. Η παράσταση άρχισε μ' ένα τσούρμο αποκριάτικα ντυμένους και μασκαρεμένους, όπως στο Μπουρανί του Τυρνάβου, πραγματικό ξεφάντωμα και πανδαισία χρωμάτων. Εξοχα τα σκηνικά και τα κοστούμια που σχεδίασε η Ρένα Γεωργιάδου για την παράσταση. Ενας ζωντανός, κεφάτος, σπαραταριστός Χορός με τη θαυμάσια χορογραφία του Φωκά Ευαγγελινού και την προσεκτικότατη μουσική διδασκαλία της Ολυμπίας Κυριακάκη.

Αδιαμφισβήτητα στη ζωντάνια της παράστασης, συνέβαλε η εξαίρετη μουσική του Χρήστου Λεοντή που διάνθισε αρμονικά τον Αριστοφανικό οίστρο του κεφιού, του πειράγματος και της χαράς. Ο Κώστας Τσιάνος έπιασε το σφυγμό της Αριστοφανικής σάτιρας διδάσκοντας και τους ηθοποιούς προς την κατεύθυνση ξέφρενου γέλιου και είχαμε αξιόλογες ερμηνείες.

Εύστοχη, ευθύβολη, εξαιρετική η ερμηνεία της Λυδίας Κονιόρδου ως Λυσιστράτη. Η ηθοποιός ερμήνευε πολύπλευρα, αναδεικνύοντας τη δυναμικότητα του χαρακτήρα, χωρίς ν' αφαιρεί τα κωμικά στοιχεία από τη Λυσιστράτη. Διαμάντι η ερμηνεία της Ελένης Καστάνη (Κλεονίκη). Εβγαλε αυθόρμητο, ατόφιο, αστήρευτο γέλιο. Μ' εκείνη, την άλλοτε αφελή, άλλοτε κουτοπόνηρη έκφραση στο βλέμμα, τα κωμικά λικνιστό κυμάτισμα του κορμιού, τα γελάκια, τις μισοτελειωμένες φράσεις τα κωμικά υπονοούμενα. Η Μαρία Καντιφέ χάρισε ξεκαρδιστικό γέλιο ως Λαμπιτών. Μια καρικατούρα που ταίριαζε απόλυτα ως απόδοση του συγκεκριμένου χαρακτήρα. Πολύ καλά υποδύθηκε τη Βοιωτή η Ελένη Τζώρτζη. Επιπλέον ο Νίκος Καραθάνος ερμήνευσε με άνεση και χιούμορ τον Κινησία. Εκφραστικά έπαιξε και η Β. Ιατροπούλου τη Μυρρίνη. Επίσης πολύ καλά έπαιξαν οι: Γ. Δεγαΐτης (Γέρος), Αντώνης Λουδάρος (Πρόβουλος), Αλεξάνδρα Παντελάκη (Γριά), Νίκος Μπουσδούκος (Πρέσβης Σπαρτιατών), Περικλής Καρακωνσταντόγλου (Πρέσβης Αθηναίων) και η Νικολέττα Βλαβιανού (Α' Γυναίκα).

Οπως σημειώνει ο Στάθης Δρομάζος «Ο Αριστοφάνης στη "Λυσιστράτη" αφήνει το προσωπικό σκώμμα. Με τη κωμική εκμετάλλευση της θηλυκής χάρης και της ανθρώπινης αδυναμίας, με τη γελοιογράφηση θεσμών και σάτιρας καταστάσεων ολοκληρώνει αισθητικά το καθολικό πνεύμα του λαού της εποχής του. Η "Λυσιστράτη" είναι ένας από τους διαβολεμένους ρόλους του παγκόσμιου ρεπερτορίου».